

Sém parafrázisa

[A] parafrázis, mely a nem-nemzett Szellemről szól.

(Ez az) Amit Derdekeak nyilvánosságra hozott nekem, Sémnek, a Magasztos kívánsága szerint. A gondolatom, mely a testemben volt, elragadott engem a fajtámtól. Felvitt engem a világ tetejére, mely közel van a fényhez, ami ráragyog az teljes ottani területre. Semmiféle földi megfelelőt nem láttam, ám ott volt a fény. És a gondolatom különvált a sötétség testétől, miként az álomban.

Hallottam egy hangot, hozzám szólni: Sém, mivel te az elegyítetlen hatalomból származol és te vagy az első lény a Földön, hallgasd és értsd meg, amit mondani fogok neked, először is a nagy hatalmasságokkal kapcsolatban, akik a kezdettől fogva léteznek, korábban, mint ahogy én megjelentem. Fény volt és Sötétség, és köztük volt a Szellem. Mivel gyökereid a feledés homályába vesznek – ő aki a nem-nemzett Szellem volt – én nyilatkoztatom ki számodra az igazságot a hatalmasságokról. A Fény volt a gondolat, tele hallomásokkal és szavakkal. Egy alakban egyesítették őket. És a sötétség fuvallat volt a vizekben. Ő birtokolta a tudatot kaotikus tűzbe csomagolva. És a Szellem közöttük gyengéd és alázatos fény volt. Ez a három gyökér. Mindegyikük önmagában uralkodott, egyedül. És befedték egymást, mindegyiküket, a saját hatalmával.

Ám a fény, mivel nagy hatalommal rendelkezett, ismerte a Sötétség megalázó voltát és a rendetlenséget, nevezetesen, hogy a gyökere nem egyenes. A Sötétség csalárdsága azonban az érzékelés hiányában szenvedett nevezetesen (abban az illúzióban, hogy) senki sincs felette. És ameddig képes volt feltartóztatni a benne lakozó gonosz, addig a vízzel volt betakarva. És megkeveredett. És a Szellem megrémült a hangtól. Felemelte önmagát állomáshelyére. És meglátta a nagy, sötét vizet. És hányingere támadt. És a Szellem gondolata letekintett; látta a végtelen Fényt. Ám figyelmen kívül hagyta (őt) a korhadó gyökér. És a hatalmas fény kívánságára a sötét víz különvált. És a Sötétség feljött aljas tudatlanságba csomagolva, és (ez) azért történt, hogy a tudat elkülönülhessen tőle mert kérkedett vele.

És amikor megkeveredett, a Szellem fénye megjelent számára. amikor meglátta, bámulatba esett. Nem tudta, hogy másik Hatalom (is) van felette. És amikor meglátta, hogy az ő képe sötét, összehasonlítva a Szellemével, megbántva érezte magát. És fájdalomában, felemelte tudatát a Sötétség tagjainak magasságába, mely a gonoszság keserűségének szeme volt. Úgy alakította, hogy tudata testet öltson a Szellem régiójának egy tagjában, arra gondolván, hogy (le)tekintvén a gonoszságára, képes lesz egyenlővé válni a Szellemmel. Ám nem volt képes. Mivel lehetetlen dolgot kívánt megtenni, és ez nem történt meg. De azért, hogy a sötétség tudata, mely a gonoszság keserűségének szeme, ne legyen elpusztítva, hiszen részben hasonlatos volt, felemelkedett és félelmetes fénnel ragyogta be az egész Hadeszt, azért, hogy az egyenlőség a hibátlan fénnel megjelenjen. Ami a Szellemet illeti, a Sötétség minden formájának hasznát vette, mert Magasztosságában jelent meg.

És az emelkedett, végtelen Fény megjelent, mivel igencsak vidám volt.

Szerette volna kinyilatkoztatnia önmagát a Szellemnek. És az emelkedett Fény képe megjelent a nem-nemzett Szellemnek. [Én] vagyok a megvesztegethetetlen, végtelen fény fia. A Szellem képében megjelene, mivel én vagyok az egyetlen Fény sugárzása. És az ő előttem való megjelenése azért (történt), hogy a Sötétség tudata ne maradjon Hadeszban. Ezért a Sötétség úgy formálta saját tudatát, hogy behelyezze a tagok egy részébe. Amikor (Óh) Sém megjelent benne (ti. a képben), azért hogy a Sötétség sötétté váljon önmaga számára a Magasztos kívánsága szerint – azért, hogy a Sötétség mentessé váljon az általa birtokolt hatalom mindenféle aspektusától – a tudat elvonta a kaotikus tüzet, mely befedte, a Sötétség és a vizek közepéről. És a Sötétségből a víz felhőt formált, és a felhőből az anyaméh öltött formát. A kaotikus tűz, mely nem volt más, mint eltévelyedés, odament.

És amikor a Sötétség látta ezt (ti. az anyaméhet) tisztátalanná vált és amikor felkavarta a vizet, megdörzsölte az anyaméhet. A tudata feloldódott a Természet mélységeiben. Elkeveredett a Sötétség keserűségének hatalmával. És az ő (ti. az anyaméh) szeme szétszakította a gonoszságot, hogy még egyszer ne hozhassa létre a tudatot. Mivel a sötét gyökérből való Természet magja volt.

És amikor a Természet megszerezte magának a tudatot a sötét hatalom segítségével, minden egyes kép formát öltött benne. És amikor a Sötétség megszerezte a tudat képét, az a Szellemre hasonlított. Ezért a Természet fellázadt, hogy kiüzze, ám, erőtlennek bizonyult vele szemben, hiszen nem rendelkezett a Sötétségből származó formával. Ezért létrehozta a felhőben. És a felhő ragyogott. Egy tudat jelent meg benne, mint egy félelmetes, ártalmas tűz. Összeütközött (ti. a tudat) a nem-nemzett Szellemmel hiszen birtokolt róla egy képet. Azért, hogy a Természet kiüresedhessen a kaotikus tüztől, azonnal a Természetet négy részre osztották. Megjelenésükben különböző felhőkké változtak. Így hívták őket: Szűzhártya, Méhlepény (a magzatburokkal), Hatalom (és) Víz. És a Szűzhártya, a Méhlepény (a magzatburokkal) és a Hatalom a kaotikus tüzek voltak. És ezt (a tudatot) kihúzták a Sötétség közepéből és a víz – mivel a tudat a Természet és a sötét hatalom középpontjában volt – azért, hogy az ártalmas vizek ne kapaszkodjanak belé. Amiatt a Természetet felosztották, a kívánságom szerint, azért, hogy a tudat visszatérjen hatalmasságához, mely a sötét gyökér, melyet összekevertek (ti. a tudattal), abból vétetett. És ő (ti. a sötét gyökér) megjelent az anyaméhben. És a Természet felosztásában ő elkülönítette a sötét hatalmat, melyet birtokolt a tudatból. Ez (ti. a tudat) elment a hatalom középpontjába – ez volt a Természet középső területe.

És a fény Szelleme, amikor a tudat megterhelte őt, megdöbbsent. És Megdöbbsenésének ereje letépte a terhet. És ez (ti. a teher) visszatért hevéhez. Odatette a Szellem fényébe. És amikor a Természet eltávolodott a Szellem fényének hatalmából, a teher visszatért. És a fény döbbenete letépte a terhet. Az beragadt a Szűzhártya felhőjébe. És a Sötétség felhői felkiáltottak, ők, akiket elválasztottak Hádesztől, mert idegen Hatalommal bírtak. A fény Szelleme jött el beléjük. És a Magasztos kívánsága szerint a Szellem felpillantott a végtelen Fénybe, azért, hogy az ő fénye megsajnálja és felhozza a képet Hádeszből.

És amikor a Szellem rápillantott, kiáradt – a Magasztos fia – miként egy erős fényhullám és mint a halhatatlan Szellem forgószele. És kifújta a Szűzhártya felhőjéből rá a nem-nemzett Szellem Megdöbbsenésére. Ez (ti. a felhő) különvált és fényt sugárzott a felhőkre. Ezek különváltak azért, hogy a Szellem visszatérjen. Emiatt pedig a tudat alakot öltött. Nyugalmi állapota megtört. Ami a Természet Szűzhártyáját illeti, az egy felhő volt, melyet nem lehetett megragadni; egy hatalmas tűz. Hasonlóképpen, a Természet Méhlepénye (és a magzatburok) a hallgatás felhője volt; magasztos tűzben. És a hatalmaság, aki össze volt keverve a tudattal, ugyancsak a Természet egyik felhője volt, mely csatlakozott a Természetet az erkölcsstelségbe felkavaró Sötétséghez. És a sötét víz félelmetes felhő volt. És a természet gyökerét, mely alul volt, meggömböztették, mivel nehézkes és ártalmas volt. a gyökér vak volt a fényfogságot illetően, mely érthetetlen volt, hiszen sok megjelenéssel bírt.

És a irgalom volt a Szellem fényén, melyet a tudat kapott meg. Visszatért [...] állapotomba, azért, hogy imádkozzak, a magasztos, végtelen Fényhez, hogy a Szellem hatalmasága növekedjen azon a helyen és eltöltődjön a sötétség szennyező (hatása) nélkül. És tiszteletteljesen monda [...]: „Te vagy a Fény gyökere. A te elrejtett formád megjelent, Óh, magasztos, végtelen egy. Terjedjen a Szellem teljes hatalmasága és teljen el fényével, Óh, végtelen Fény. (Ezután) nem lesz képes egyesülni a nem-nemzett Szellemmel, és a Megdöbbsenés hatalma nem lesz képes elkeveredni a Természettel. A Magasztos kívánságával összhangban, az imám meghallgatásra talált.

És a Szó hangja hallatszott, a Magasztos által szolt a nem-nemzett Szellemhez: „Figyelem, a hatalmaság kitéjesedett. Ő, akit kinyilatkoztattam megjelent a Szellemben. Ismét meg fogok jelenni. Én vagyok Derkedeász, a romolhatatlan, végtelen Fény fia.”

A végtelen Szellem fénye egy időre gyarló természetet öltött, amíg valamennyi erkölcstelen természet ki nem ürült, és azért, hogy a sötétség Természetét vádolják. Felöltöttem a ruhámat, mely a fény Magasztos fényének ruhája – amely én vagyok.

Azért jöttem a Szellem képében, hogy megszemléljem a teljes fényt, mely a Sötétség mélységeiben tartózkodik. A Magasztos kívánságának megfelelően, azért, hogy a Szellem, a Szó segítségével eltöltődjön az ő fényével függetlenül a végtelen fény hatalmától, és az én óhajomra, a Szellem emelkedjen fel a (saját) hatalmából. Nagyságát azért kapta, hogy eltöltődjön a teljes fényével és megszabaduljon a Sötétség valamennyi terhétől. Mivel ami mögötte volt, (nem volt más, mint a) sötét tűz, mely fújta (és) nyomta a Szellemet. És a Szellem örvendezett, mert védve volt a félelmetes víztől. A fénye azonban nem volt egyenlő a Magasztoséval. Ám (amit) megkapott a végtelen Fénytől, (ő kapta meg) azért, hogy valamennyi tagjában úgy jelenjen meg, mint a Fény egyetlen képe. És amikor a Szellem felemelkedett a víz fölé, az ő fekete képe megjelent. És a Szellem megtisztelte az emelkedett Fényt: „Bizonyára te vagy a végtelen egy, mert felette állsz minden nem-nemzett dolognak, (és) mivel megvédtél engem a Sötétségtől. És a te kívánságodra emelkedtem a sötétség hatalmasága fölé.

És hogy semmi ne legyen rejtve előtted, Sém, a gondolat, melyet a Szellem a hatalmaságból elgondolt, megszületett, mivel a Sötétség képtelen volt féken tartani gonoszságát. És amikor megjelent, a három gyökeret úgy ismerték, mintha a kezdettől fogva léteztek volna. Ha a Sötétség képes lett volna szembenézni az ő gonoszságával, a tudatot nem választották volna el tőle, és másik hatalmaság nem jelent volna meg.

Ám attól kezdve, hogy megjelent, látott engem a Magasztos fia, azért hogy a Szellem fénye ne halványuljon el, és a Természet ne uralkodjon felette, mert mereven nézett engem. És a hatalmaság kívánságára az egyenlőségem kinyilvánításra került, hogy ami a Hatalomé, az megszülethessen. Te vagy a hatalmas Hatalom, mely megszületett, és én vagyok a tökéletes Fény, mely a Szellem és a Sötétség felett áll, az, aki szegyet hoz a Sötétségre, tisztátalan nemi érintkezési gyakorlata miatt. A Természet megosztása révén a Magasztos úgy kívánta, tisztelet övezze a magasságig a Szellem Gondolatát. És a Szellem megkapta az ő hatalmának maradékát.

Ami a Fény képét illeti, elválaszthatatlan a nem-nemzett Szellemtől. És a törvényadók nem nevezték meg őt, elvégre a Természet felhőit nem is lehetséges megnevezni. Mivel minden kép, melyre a Természetet felosztották, a kaotikus tűz, mely az anyagi mag, hatalmasága. Azt pedig, aki vonzódott hozzá, a Sötétség hatalmaságát, bebörtönözték tagjai középpontjába.

És a Magasztos kívánságára, azért, hogy a tudat és a Szellem teljes fénye védve legyen minden tehertől, és a Természet kemény munkájától, egy hang szólalt meg a Szellemtől a Szűzhártya felhőjéhez. És a megdöbbsenés fénye örvendezni kezdett a hanggal, melyet neki adományoztak. És a fény hatalmas Szelleme a Szűzhártya felhőjében volt. tisztelte a végtelen fényt és az egyetemes képet, aki én vagyok, a Magasztos fia. Azt mondják: „Anasses Duses, te vagy a végtelen fény aki a Magasztos kívánságára adatott, hogy létrehozza a Szellem minden egyes fényét a helyen, és hogy elválassza a tudatot a Sötétségtől. Mivel nem volt helyénvaló, hogy a Szellem fénye Hádeszben maradjon. Hiszen kívánságodra a Szellem felemelkedett, hogy figyelje hatalmaságodat.”

Azért mondtam el neked ezeket a dolgokat Sém, hogy tudd, az én képem a Magasztos fia, a végtelen Gondolattól származik, mivel én vagyok számára az egyetemes kép, mely nem hazudik, (és) a szó minden

igazsága és eredete felett állok. Csodálatos fényruhában jelenik meg, mely a mérhetetlen Gondolat hangja. Mi vagyunk az a egyetlen, magányos fény, mely létrejött. Másik gyökérben jelent meg, azért hogy a Szellem hatalmassága felemelkedjen a gyarló Természetből. Mivel a hatalmas Fény kívánságára létrejöttem az emelkedett Szellemből, leereszkedtem a Szűzhártya felhőjébe az egyetemes öltözetem nélkül.

És a szó magához ragadott engem a Szellemtől, a Természet Szűzhártyájának első felhőjébe. És én felvettem azt, amiről a Magasztos és a nem-nemzett Szellem érdemesnek tartott. És az öltözékem háromszoros egysége megjelent a felhőben, a Magasztos kívánsága szerint, magányos formában. És a képem betakarta az öltözetem fénye. És a felhőben zavar támadt, és nem volt képes hordozni a képem. Kiárasztotta az első hatalmasságot, azt (amelyből) a Szellem vétetett, az, amelyik a kezdettől fogva ragyogott rá, mielőtt megjelentem a Szellemhez intézett szóban. A felhő nem volt képes hordozni mindkettőjüket. És a fény, mely a felhőből származott, áthaladt a csendességen amíg a középső régióba el nem jutott. És, a Magasztos kívánságára, a fény elvegyült vele, (ti.) a Szellemmel, mely a csendességben létezett, akit elkülönítettek a fény Szellemétől. A hallgatás felhője különítette el a fénytől. A felhőben zavar támadt. Ő volt az, aki pihenést adott a tűz lángjának. Megszégyenítette a sötét anyaméhet azért, hogy ne nyilatkoztasson ki újabb magokat a sötétségből. Visszatartotta őket a Természet középső régiójában, az ő helyükön, mely a felhőben volt. Bajban voltak, mert nem tudták, hogy hol vannak. Mivel még mindig nem rendelkeztek a Szellem egyetemes felfogóképességével.

És amikor a Magasztoshoz imádkoztam, a végtelen Fény irányába, hogy a Szellem kaotikus hatalmassága menjen ide és oda, és a sötét anyaméh télen legyen, és hogy a képem megjelenjen a Szűzhártya felhőjében, mintha én lennék becsomagolva a Szellem fényébe, mely előtem haladt, és a Magasztos kívánsága szerint és az ima révén beléptem a felhőbe, azért hogy az öltözetem segítségével – mely a Szellem hatalmasságától származik – a szó isteni megnyilvánulása (pleroma) hozza el a hatalmasságot a tagoknak, akik birtokolják azt a Sötétségben. Mivel miattuk jelentem meg ezen a jelentéktelen helyen. Révén segítője vagyok mindenkinek, aki nevet kapott. Így amikor megjelentem a felhőben, a Szellem fénye elkezdte megvédeni magát a félelmetes víztől, és a tűz felhőjé(től), melyet elkülönítettek a sötét Természettől. És örök elismeréssel adóztam nekik, hogy ne folytassanak ismét tisztátalan gyakorlatot.

És a fényben, mely a Szűzhártyában volt, zavar támadt az én hatalmasságom miatt, és áthaladt a középső térségemen. Kitöltötte az egyetemes Gondolat. És a Szellem fényének szava által visszatért nyugalmi helyzetébe. Alakot öltött a gyökereiben és ragyogott hiányosság nélkül. És a csendességben vele együtt létrejött fény a középső régióba ment és visszatért a helyhez. És a felhő ragyogott. És olthatatlan tűz jött ki belőle. És az a rész, mely elkülönült a megdöbbenéstől, feledékenységet öltött magára. Megtévesztette a sötétség tüze. És a megdöbbenésének megrázkódtatása levetette a felhő terhét. Gonosz volt, mert tisztátalan volt. és a tűz elvegyült a vízzel azért, hogy a vizek ártalmasak legyenek.

És a Természet, melyben zavar támadt, azon nyomban felemelkedett a mozdulatlan vizekből. Felemelkedése szeggyenteljes volt. És a természet úgy tekintette saját magát, mint a tűz hatalmassága. Megerősödött, mert a Szellem fénye a Természetben volt. a képe pedig megjelent a vízben egy rémisztő, alul behajló, sok-sok arcú vad formájában. Fény ereszkedett alá a párával és porral kitöltött káoszba, azért, hogy ártsen a Természetnek. És a Megdöbbenés fénye, mely a középső régióban tartózkodott, követte, miután levetette a Sötétség terhét. Örvendezett, amikor a Szellem felemelkedett. Mivel lenézett a felhőkből a sötét vizekre, a fényre, mely a Természet mélységeiben volt.

Ezért megjelentem, hogy megkapjam a lehetőséget az alsó világra való leszállásra, a Szellem fényéhez, melyet megterheltek, hogy megvédjem őt a teher gonoszságától. És a sötét régióba való lepillantása révén a fény még egyszer feljött, azért, hogy az anyaméh ismét felemelkedjen a vízből. Ő (ti. az anyaméh) az én kívánságomra jött fel. A szem fortélyosan felnyílt. És a fény mely megjelent a középső régióban (és) melyet elkülönítettek a Megdöbbenéstől, megpihent és ráragyogott. És az anyaméh látott dolgokat, melyeket nem látott korábban, és vidáman örvendezett a fényben, habár nem volt az övé – az, amely megjelent a középső régióban, az ő gonoszságában, amikor ő (ti. a fény) ráragyogott. És az anyaméh látott dolgokat, melyeket korábban nem látott, és lehozták őt a vízhez, és azon gondolkozott, elérte a fény hatalmasságát. És nem tudta, hogy a gyökéret tétlenségre kárhóztatta a Fény képe, és hogy ez volt az számára (ti. a gyökér) amit működtetett.

A fényt megdöbbenette az, aki a középső régióban volt és mely a kezdet és a vég volt. Ezért a gondolata hosszasan nézett fel, az emelkedett Fényre. És felkiáltott és azt mondta: „Uram, könyörülj meg rajtam, mivel a fényem és a fáradozásaim tévútra mentek. Ha a jóságod szilárdít meg engem, nem tudom (meg), hol vagyok.” És akkor a Magasztos meghallotta őt, megkönyörült rajta.

És megjelentem a Szűzhártya felhőjében, csendesen, szent öltözetem nélkül. Szíves örömet váltottam be az öltözetemet, melynek három alakja volt a Szűzhártya felhőjében. És a fény, mely a csendességben volt, az örvendő Hatalmasságtól származó, magába foglalt engem. Ezt viseltem. És a két része megjelent egyszerű alakban. A többi részei nem jelentek meg a tűz számára. képtelen voltam megszólalni a Szűzhártya felhőjében, mivel tüze félelmetes volt, felemelte önmagát mindenféle alázat nélkül. És annak okán, hogy az én nagyságom és a szó megjelenjen, hasonlóképpen elhelyeztem másik öltözékemet a hallgatás felhőjébe. Elmentem a középső régióba és felöltöttem a benne lévő fényt, mely a felejtésbe süllyedt, és el volt választva a megdöbbenés Szellemétől, mivel levetette a terhét. A kívánságomra, semmiféle halandó nem jelent meg előtte, ám valamennyien halhatatlan létezők, melyeket a Szellem nekik ajándékozott. És azt mondta a Fény gondolatának, ai eis ai ou phar dou is ei ou: nagy nyugalommal jöttem, azért, hogy nyugalmat adjon a gyökeremben lévő fénynek, és kihozza az ártalmas Természetből.

Ezután, a Magasztos kívánságára, levettem a fényruhám. Újabb tűzruhát öltöttem magamra, melynek nem volt alakja, a hatalmasság tudatából származott, amit elkülönítettek, és melyet az én számomra készítettek, a kívánságomnak megfelelően, a középső régióban. Mivel a középső régiót sötét hatalom övezte, azért, hogy eljőjtek és magamra öltsem. Lementem a káoszba, hogy megmentsem ettől a fényt. A sötétség hatalma nélkül

nem szállhattam szembe a Természettel. Ám lenyugtattam magam a mereven néző szemeim, melyek a Szellem fényét hordozták. Mivel a számomra készült, öltözékként, és megnyugvásnak a Szellem által. Általam kinyitotta a szemét és Hádészre vetette. Egy időre nekiadományozta a hangját a Természetnek.

És a tűzruhám, a Magasztos kívánságának megfelelően, lement oda, ami erős, és a Természet tisztátalan részéhez, melyet (a) sötétség hatalma fedett be. És az öltözetem megdörzsölte a Természetet a takarójában. És a tisztátalan nőiessége megerősödött. És a haragos anyaméh feljött és megszártotta a tudatot, emlékeztetvén egy halra, mely rendelkezik egy tűzcseppel és a tűz hatalmával. És amikor a Természet levetette a tudatot, (az) bajba került és zokogott. És amikor megbántották és könnyezett, levetette a Szellem hatalmát (és) megmaradt, mint én. Felvettem a Szellem fényét és megpihentem az öltözetemmel a hal látványa következtében.

És azért, hogy a Természet tetteit kárhóztassák, hiszen ő vak, sokféle állat jött ki belőle, az elröppenő szelek mennyiségével egyenértékben. Mindannyian Hádészben jöttek világra, keresvén a tudat fényét, mely alakot öltött. Nem voltak képesek ellenállni neki. Megtalálták engem, a Magasztos fiát, az anyaméhel szemben, melynek sok formája volt. bemutatam a vadat és lefeküdtem elé hatalmas kívánsággal, hogy a menny és a föld szülessen meg, azért, hogy az egész fény felemelkedjen. Mivel semmi más módon nem tudna a Szellem hatalma megszabadulni a fogságból, kivéve, ha én állati formában jelenek meg számára. Ezért könyörületes volt hozzám mivel én voltam a fia.

És a kérésem következtében, a Természet felemelkedett, mivel birtokolta a Szellem hatalmát és a Sötétségét és a tűzét. Így levetette alakjait. Amikor levetette, ráfűjt a vízre. A menny létrejött. És a menny habjából megszületett a föld. És az én kívánságomra mindenféle élelmet hozott elő, a vadak száma szerint. És harmatot természetekre és azok számára akik a föld második korszakában nemződnek. Mivel a föld birtokolta a kaotikus tűz hatalmát. Ezért mindenféle magot termett.

És amikor a menny és a föld létrejött, a tűzruhám felemelkedett a Természet felhőjének közepébe (és) ragyogott az egész világra amíg a Természet szárazzá nem vált. A Sötétséget, mely ennek (ti. a föld) öltözte volt, levetették az ártalmas vizekbe. A középső régiót megtisztították a Sötétségtől. Az anyaméh azonban elszomorodott a történetek miatt. Megértette a maga részéről, hogy az ő szerepe olyan volt mint a vízé, tükör. Amikor felfogta (ezt), azon tűnődött, hogyan jöhetett létre. Ezért megmaradt özvegnek. Ugyancsak megdöbbenő volt (hogy) ez nem volt őbenne. Mivel a formák továbbra is tűz és a fény erejével bírtak. Ez (ti. az erő) megmaradt, azért hogy a Természetben legyen amíg valamennyi hatalmát el nem veszik tőle. Mivel pedig a Szellem fénye teljessé vált a három felhőben, ezért szükséges, hogy a Hádészben lévő erő ugyancsak kiteljesedjék a megjelölt időre. A Magasztos kegyelmének következtében, létrejöttem számára a vízből másodszor (is). Az arcom meglelégedéssel töltötte el. Az ő arca is boldog volt.

És azt mondtam neki: „Magok és erő szülessen tőled a földre.” És ő engedelmeskedett a Szellem kívánságának, hogy meghiúsítsa. És amikor a formái visszatértek, összedörzsölték egymás nyelvét; párosodtak, szeleket és démonokat nemzettek és erőt, mely a tűztől és a Sötétségtől és a Szellemtől való. Ám a forma, mely megmaradt egyedül, ellökte magától a vadat. Nem párosodott vele, viszont ő volt az, aki önmagát nyalogatta egyedül. És világra hozott egy szelet, mely birtokolta a tűz, a Sötétség és a Szellem erejét.

Azért, hogy a démonok ugyancsak szabaddá váljanak az erőtől, melyet birtokoltak a tisztátalan párosodás által, egy anyaméh a szelekkel hasonlóvá vált a vízhez. És egy tisztátalan pénisz tartozott a démonokhoz összhangban a Sötétség példájával, és ezen a módon dörzsölődött az anyaméhkel a kezdettől. És ezután a Természet formái együtt voltak, elkülönültek egymástól. Levetették az erőt, megdöbbenve a családság miatt, amit elkövettek velük. Bánkódtak az örök szomorúság miatt. Befedték saját magukat az erejükkel.

És amikor megszégyenítettem őket, felemelkedtem az öltözetemben, a hatalmamban – mely felette volt a vadnak, amit a fény, azért, hogy Természetet kietlenné tegyen. A tudat, mely a Sötétség Természetében jelent meg (és) amely a Sötétség szívének szeme volt, az én kívánságomra, uralkodtak a szelek és a démonok felett. És odaadtam neki a tűz, fény és a figyelmesség képét, és részesedést az alattomoságmentes világból. Ezért ő megkapta a nagyságot, azért hogy erős legyen hatalmában, független a hatalomtól, független a Szellem fényétől, és a Sötétség (nemi) érintésétől, azért, hogy az idő végén, amikor a Természetet elpusztítják, megpihenjen a díszhelyen. Mivel Hivőnek találják, hiszen megvetette a Természet és a Sötétség erkölcsstelenségét. A tudat erős hatalma létrejött a tudattól és a nem-nemzett Szellemtől.

Ám a szelek, melyek vízből és tűzből és sötétségből és fényből származó démonok, párosodtak a végromlásukra. És ezáltal a párosodás révén a szelek megkapták az anyaméhükben a démonok péniszének habját. Hatalmat fogantak az anyaméhükben. A lélegzés által az anyaméhék felővezték egymást, amíg a szülés ideje el nem érkezett. Lementek a vízhez. És a hatalmat kiadták, a lélegzet által, mely a születést mozgatja, a gyakorlat közepén. És a szülés minden formája alakot öltött benne. Amikor a szülés ideje közel volt, valamennyi szelet összegyűjtöttek a vízből, melyek a föld közelében voltak. Mindenfajta erkölcstelen dolgot születtek. És a hely, ahol a szél járt, beszennyeződött erkölcsstelenséggel. Meddő feleségek származtak belőle és steril férjek. Mivel születtek, ezért születtek.

Miattatok, a Szellem képe megjelent a földben és a vízben. Mivel olyanok vagytok, mint a fény. Mivel birtokoljátok a szelek és a démonok egy részét, és a Megdöbbenés ereje Fényének egy gondolatát. Hiszen semmi, amit létrehozott az anyaméhből a földön, nem volt jó dolog számára, viszont nyögéssel és fájdalommal (járt), a Szellem képe miatt, ami megjelent bennetek. Mivel szívetekben emelkedettek vagytok. És az áldott dolog Sém, ha egy részt odaadnak valakinek és eltávolodik a lélektől, hogy (eljusson) a Fény gondolatához. Mivel a lélek a Sötétség terhe, és azok, akik tudják honnan származik a lélek gyökere, képesek lesznek tapogatózva megtalálni a Természetet is. Mivel a lélek a tisztátalanság munkája, és a Fény gondolata megvetésének (tárgya). Ezért én vagyok az, aki kinyilatkoztatott mindent a nem-nemzettel kapcsolatban.

És azért, hogy a Természet bűne beteljesedjen, elkészítettem az anyaméhet, mely zavarodott volt, kellemes – a vak bölcsességnek -, hogy képes legyek meghíusítani. És a kívánságomra, összeesküdött a Sötétség vízával és a Sötétséggel is, hogy megsebezze a szívetek minden alakját. Mivel a Szellem fényének kívánsága körülvette őket, ők megkötötték titeket a Hitben. És azért, hogy a terve haszontalanra váljon, elküldött egy démon, hogy a gonoszságra vonatkozó terved kihirdetésre kerüljön. És áradást okozott, és elpusztította a fajotokat, azért, hogy megszerezze a fényt és hogy elvegye a Hittől. Én azonban gyorsan kihirdettem a démon szája által, hogy egy toronyt emelnek a fény részecskéjének, melyet a démonokban hagytak, és az ő fajukban – mely víz volt – hogy a démonok védve legyenek az örvénylő káosztól. És az anyaméh eltervezte ezeket a dolgokat az én kívánságom szerint, azért, hogy teljes egészében kiömljön. Egy torony emelkedett a démonok által. A Sötétségben zavar támadt az ő elvesztése miatt. Ellazította az anyaméh izmait. És a démon, aki belépni készült a toronyba védve volt, azért, hogy az ő faja folytatódjon és összefüggést tanuljon általa. Mivel minden egyes forma erejét birtokolta.

A továbbiakban térj vissza, oh, Sém, és örvendezz a fajod és a Hit miatt, mert test és szükség nélkül védve van a Sötétség minden testétől, tanúsággal bírva a legnagyobbak szent dolgairól, melyeket kinyilatkoztattak számukra a gondolatukban a kívánságom szerint. És megpihennek majd a nem-nemzett Szellemben, fájdalom nélkül. Te azonban Sém, emiatt, megmaradsz testben a fény felhőjén kívül, hogy megmaradj a Hittel. És a Hit eljön hozzád. A gondolatát elveszik tőle és átadják neked a fény tudatosságával. És azért mondtam el ezeket a dolgokat neked, hogy a fajodnak, a fény felhőjéből, hasznára váljanak. És ekképpen, amit el fogok neked mondani a mindenséggel kapcsolatban, teljes egészében mindent ki fogok nyilatkoztatni, hogy kinyilatkoztathasd másodszorra mindazok számára, akik a földön élnek.

Óh, Sém, a zavar, mely a kívánságom miatt történt, azért, hogy a Természet kiüresedjen. A Sötétség haragja lecsillapodott. Óh, Sém, a Sötétség szája becsukódott. Többé már nem jelenik meg benne a világra ragyogó fény, a kívánságomnak megfelelően. És amikor a természet azt mondta, hogy kívánsága beteljesedett, ezt követően minden formát körbeölelte a víz büszke tudatlansággal. Ő (mármint a Természet) elfordította sötét hüvelyét és eldobta magától a tűz erejét, mely a kezdettől benne volt, a Sötétség gyakorlása által. (Ez) felemelte önmagát és ragyogott az egész világra az igaz helyett. És minden formája hatalmasságokat hozott a világra, mint egy tűznyelvet, fel a mennyig, segítségképpen az elrontott fényig, mely felemelte önmagát. Mivel a kaotikus tűz tagjai voltak. És nem tudta, hogy megsebesítette önmagát. Amikor kilökte a hatalmasságot, a hatalmasságot, melyet birtokolt, a nemi szervekből lökte ki. Ez volt az a démon, a megtévesztő, aki felkavarta az anyaméhet minden formában -. Ő pedig, tudatlanságában, mintha valami nagyszerű dolgot tett volna, elfogadta a démonokat és csillagot eresztett szélnek mindgyíknak. Szél is csillag nélkül semmi sem történik a földön. Mivel minden egyes hatalmasság eltöltődött velük, miután kiszabadultak a Sötétségből és a tűzből és a hatalmasságból és a fényből. Mivel (azon) a helyen, ahol a sötétségük és a tűzük összekeveredett egymással más vadak születtek. És a sötétség, és a tűz, és a tudat hatalma, és a fény ezen a helyén történt, hogy emberi lények születtek. A Szelemtől származván, a fény gondolata, a szemem, nem létezik minden emberben. Mivel mielőtt az áradás létrejött volna a szelek és a démonok által, eső jött az emberekre. És azután, azért, hogy a toronyban lévő hatalmasság világra jöjjön, és megpihenjen a földön, a Természet, melyben zavar támadt, sérülést akart okozni a magokban, melyek a földön lesznek majd, az áradást követően. démonokat küldtek hozzájuk, és a szelek egy fuvalatát, és az angyalok terheiből, és a próféta félelméből, és kárhóztató beszédet, hogy elérjelek téged oh, Sém, abból a vakságból, mely a fajodat védelmezi. Amikor kinyilatkoztattam számodra mindent, amit korábban megmondtam, akkor majd az igaz fog ragyogni a világra az én öltözetemmel. És az éjszakát és a nappalt elválasztják egymástól. Mivel lesietek a világba, hogy megszerezzen a hely fényét, azt, melyet a Hit birtokol. És megjelenek azok számára, akik megszerzik a Szellem fényének gondolatát. Hiszen miattuk jelent meg a Magasztos.

Amikor meg fog jelenni, oh, Sém, a földön, azon a helyen, melyet Szodomának fognak nevezni, (akkor) óvjátok az éleselméjűséget, melyet adtam nektek. Azokat pedig, akiknek a szíve tiszta volt, odahívják hozzátok, a szó miatt, amit ki fogtok nyilatkoztatni. Ezért amikor megjelentek a világban, a sötét Természet ellenetek rendül, együtt a szelekkel és a démonnal, hogy elpusztítsák az éleselméjűséget. Ám ti, gyorsan hirdessétek ki a szodomitáknak az egyetemes tanításokat, mivel ők a ti tagjaitok. Mivel az ember formájú démon eltávolodik arról a helyről a kívánságom szerint, révén tudatlan. Ő fogja őrizni a megnyilatkozást. A szodomiták azonban, a Magasztos kívánságának megfelelően, tanúbizonyságot tesznek egy egyetemes hitvallásról. Megpihennek a tiszta tudatállapotban a nyugalmuk helyén, mely a nem-nemzett Szellem. És amikor ezek a dolgok megtörténnek, Szodoma kegyetlenül el fog majd égni az alaptermészet által. Mivel a gonosz nem megszűnni, azért hogy a ti uratok kinyilatkoztassa azt a helyet.

Azután a démon el fogja hagyni a Hitet. És aztán megjelenik a világ négy térségében. És amikor a Hit feltűnik az utolsó képében, akkor a jelenése megtestesül. Mivel az elsőszülött démon, aki megjelent a Természet szövetségében sok arccal, azért, hogy a Hit megjelenjen ébénne. Amikor ugyanis megjelent a világban, ördögi szenvedély keletkezett, és földrengések és háborúk és éhínségek és istenkáromlás. Miatta pedig az egész világban zavar támad. Mivel keresni fogja a Hit és a Fényerejét; nem fogja megtalálni. Ugyanis abban az időben a démon szintén megjelenik majd a folyón is, hogy megkeresztelkedjen, tökéletlen kereszttség által, és hogy bajt hozzon a világra a víz rabszolgasága által. Számomra azonban szükséges, hogy megjelenjek a Hit gondolatának tagjaiba, nagy dolgokat kinyilvánítani a hatalmamról. El fogom választani a démonról, aki Szoldasz. És a fény, melyet birtokol, a Szellemtől való, mely összekeveredik az én legyőzhetetlen öltözetemmel, miként övele is, akit kinyilatkoztatok a sötétségben tiétek, és a fajotok kedvéért, mely védve lesz a gonosz Sötétségtől.

Tudod, oh, Sém, hogy Elorkaios és Amoisz és Sztrófiasz és Chelkeak és Chelkea és Ailieou nélkül senki sem lesz képes elhaladni e bűnös terület mellett. Mindez az én emlékezetemre, hogy ebben győztem a bűnös terület felett. És vettem a Szellem fényét a rémületes vízből. Mert amikor a démonok megjelölt napja közelít hozzá, aki rosszul fog keresztelni -, megjelenek majd én a démon kereszttségében, hogy kinyilatkoztassam a Hit szája által a hitvallást azok számára, akik hozzá tartoznak (ti. a Hithez). Tanúskodom rólad, Szikra az olthatatlan, Oszei, a kiválasztott Fény, a menny szeme, és a Hit, az első, és az utolsó és Szófia,

és Szafaina, és az igazságos Felgyújtó, és a tisztátalan fény. És te, kelet, és nyugat, és dél, felső ég és alsó ég, és valamennyi hatalmasság és előjáró, benne vagytok a Természetben.

És te, Moluchta és Soch a Természet minden egyes tevékenységéből és tisztátalan erőfeszítéséből vagytok. Ezután elő fogok jönni a démonból le a vízhez. És vízárványok és tűzlángok fognak ellenem támadni. Ezután előjövök a vízből, hordozván magamon a Hit fényét és az olthatatlan tüzet, azért, hogy a segítségem által a Szellem hatalma áthaladjon, ő akit levetettek a világba a szelek és a démonok és a csillagok. És öbennük én általam kitöltődik minden erkölcsatlenség.

Végül óh, Sém, tekints önmagadra meglepődéssel a Fény gondolatában. Ne engedd, hogy gondolatod a tűzzel és a Sötétség testével foglalkozzon, mely tisztátalan tevékenység. Ezek a dolgok, melyeket tanítottam neked, helyesek.

Íme a parafrázis: - Mivel nem tudtátok, hogy az égből való, hogy a ti fajokot védett. – Elorkiosz a neve a hatalmas Fénynek, a helynek, ahonnan származom, a Szónak, melyhez nincs mérhető. És a kép az én megbecsült öltözetem. És Dederkeasz a neve az ő Szavának a Fény hangjában. És Sztrofaia az áldott pillantás, mely a Szellem. És Chelkeach, aki az én öltözetem, aki a Megdöbbenéstől származik, aki a Szűzhártya felhőjében volt, amely háromalakú felhőként jelent meg. És Chelkea az én öltözetem, melynek két alakja van, ő aki a Hallgatás felhőjében volt. és Chelke az én öltözetem, melyet megkapott ő minden térségben; egyszerű formában adatott át neki a hatalmastól, őtöle, aki a középső térségben lévő felhőben volt, és a Fény csillagától, melyről említés esett, s ami az én legyőzhetetlen öltözetem, amit Hádészban viseltem; ez (t.i. a Fény csillaga) a kegyelem, mely felülmúlja a gondolatot és azok hitvallását. És a hitvallás, melyről említés esett: az Első és az Utolsó, a Hit, a sötétség szelének Tudata. És Szofaia és Szapfaia azok felhőjében, akiket elkülönítettek a kaotikus túztól. És az igazságos Felgyújtó a fény felhője, amely rátok ragyog a középső térségekben. Mivel benne (t.i. a fény felhőjében) az öltözetem lesüllyed a káoszba.

Azonban a tisztátalan fény, mely megjelent a Sötétségben (és) amely a sötét Természethez tartozik, egy hatalmasság. És a felsőbb levegő, és az alacsonyabb levegő, és a hatalmasságok és az előjárók, a démonok és a csillagok, ezek birtokolták a tűz részét és a Szellem fényét.

És Moluchthas a szél, nélküle semmi sem jön létre a földön. A kígyó és az egyszarvú képét birtokolja. Kinövése(i) többszörös szárnyak. A maradék az anyaméh, melyben zavart támasztottak. Áldott vagy Sém, mivel a te fajod védett a sötét széltől, mely sok arcú. Övék lesz majd az egyetemes hitvallás és (tanúskodás) a (Természet) tisztátalan gyakorlatáról. Valamennyien fennköltekké válnak a fény maradéka által.

Óh Sém, aki testet visel senki sem lesz képes beteljesíteni e a dolgokat. Ám az emlékezés által képes lesz megragadni ezeket, azért, hogy amikor a gondolata elválik a testtől, akkor e dolgok kinyilatkoztatásra kerüljenek számára. Már kinyilatkoztatásra kerültek fajod részére. Óh Sém, nehézséget okoz annak számára aki testet hordoz, hogy beteljesítse [ezeket a dolgokat, amint] elmondtam neked. És kik számat (képviselnek), akik be fogják teljesíteni ezeket, azok, akik birtokolják a tudat részét és a Szellem fényének gondolatát. Ők távol tartják majd tudatukat a tisztátalan gyakorlattól. A Természet sok faja kutatni fogja majd a Hatalom titkoságát. Nem fogják sem megtalálni, sem pedig képesek lenni teljesíteni a Hit kívánságát. Mivel az egyetemes Sötétség magjai. És azok, akik megtalálják őket, nagy szenvedésben vannak. A szelek és a démonok gyűlölni fogják őket. És a test fogsága súlyos. Mivel ahol a szelek, és a csillagok, és a démonok származtak le a Szellem erejéből, (ott) bűnbánat és hitvallás lesz rajtuk, és kegyelem vezet őket a nem-nemzett Szellemhez. És azok, akik bűnbánóak, nyugalmat találnak a beteljesülésben és a Hitben a Szűzhártya helyén. Ez az a Hit, aki kitölti majd azt a helyet, melyet üresen hagytak. Ám azok, akik nem osztóznak a fény Szellemében és a Hitben, feloldódnak majd a [Sötétségben], a helyen, ahová bűnbánat nem jött el.

Én vagyok, aki kinyitotta az örök kapukat, melyet a kezdetektől csukva voltak. Azoknak, akik a legjobb életre vágytak és azoknak, akik érdemesek a pihenésre, ő kinyilatkoztatta számukra. Én adományoztam érzékelést azoknak, akik érzékelnek. Feltártam számukra az igaz minden gondolatát és tanítását. És egyáltalán nem lettem az ellenségük. Ám amikor elszenvedtem a világ haragját, győzedelmes lettem. Senki sem volt közöttük, aki ismert volna engem. A tűz és a végtelen füst kapui ellenem nyíltak ki. Valamennyi szél ellenem támadt. A mennydörgések és a villámlások egy idő után ellenem fognak törni. És rám hozzák az ő haragjukat. És miattam, a test vonatkozásában, ők uralkodnak majd felettük kedvük szerint.

És sokan, akik tévelygő húst hordoznak, lesüllyednek majd az ártalmas vizekhez, a szeleken és a démonokon át. És megköti őket a víz. És hatástalan orvossággal gyógyítanak. Félrevezet majd és vakká teszik a világot. És azok, akik megteszik a Természet kívánságát, részesei lesznek [...] a víz napján és a Természet formái. És nem lesz számukra megadatva, amikor a Hit megzavarja őket, azért, hogy önmagának szerezze meg az igazat.

Óh, Sém, szükséges, hogy a gondolatot a Szó hívja, azért, hogy a Szellem hatalmának fogsága megmentse a békát a félelmetes vízet. És boldog az ha megadja valakinek az emelkedett szemlélését, és ismeri az emelkedett idejét és a fogságát. Mivel a víz jelentéktelen test. És az emberek nincsenek szabadon engedve, mivel fogságban vannak a vízben, miként kezdetben a Szellem fénye fogságban volt.

Óh, Sém, őket becsapták a különféle démonok, gondolván a tisztátalan víz általi keresztelekre, mely sötét, gyarló, haszontalan (és) zavaró, ő el fogja venni a bűnöket. És ők nem tudják, hogy a vízből a vízhez ott a fogság, és hiba és erkölcsatlenség, irigység, gyilkosság, házasságtörés, hamis tanúzás, eretnkségek, rablások, kéjelgések, fecsegések, harag, keserűség, nagy [...].

Ezért olyan sok a halott, akik megterhelik a gondolataikat. Ezért megjövendölöm azoknak, akiknek szívük van. Tartózkodni fognak a tisztátalan keresztelektől. És azok, akik a Szellem fényéből vesznek szívet, nem foglalkoznak majd tisztátalan gyakorlattal. A szívük nem fog elenyészni, és nem is lesz megátkozva. És a víz -

<nem> fognak kapni elismerést. Ahol átok, ott hiányosság. És a vakság, ahol az elismerés. Mivel ha összekeverednek a gonosszal, üressé válnak a sötét vízben. Mivel ahol a vízről említés esett, ott a természet, és az eskü, és a hazugság, és a veszteség. Mert csak a nem-nemzett Szellem, ahol az emelkedett Fény megpihent, bír a nem említett és a nem említhető vízzel.

Ezért ez az én megjelenésem: amikor teljessé teszem az időket, melyeket kijelöltek számomra a földön, ezután eltávolítottam magamtól [a tűzruhámot?]. És az én egyedülálló öltözetem rám kerül, és azok az öltözeteim is, melyeket én az összes felhőben viseltem, amelyek a Szellem Megdöbbenésétől származnak. Mivel a levegő széttépi a ruhám. Ezért (ti. a ruhám miatt) ragyogni fog, és szétszlatja az összes felhőt egészen a Fény gyökeréig. A pihenés a tudat és az én öltözetem. És a megmaradt öltözeteim, ott a bal oldalon lévők és ott a jobb oldalon, ragyogni fognak a háttérben azért hogy a Fény képe megjelenjen. Ami az öltözeteim illeti, melyeket a három felhőben viseltem, az utolsó napon, amikor megpihennek a gyökerükön, pl. a nem-nemzett Szellemben, mivel hiba nélkül valók, (a) felhők felosztása révén.

Ezért megjelentem, hibátlan révén, a felhők következtében, mivel nem egyenlők, azért hogy Természet gonoszságának vége legyen. Mivel akkoriban szeretett volna csapdába ejteni engem. Azon volt, hogy odaerősítse (a kereszthez) Szoldaszt, aki a sötét láng, aki az eltévelyedés [...] -án jár, hogy csapdába ejtsen engem. Ápolta hitét, révén hencegő.

És abban az időben a fény elkülönülni készült a Sötétségtől, és egy hangot hallottak a világban, mondván: „Áldott az a szem amelyik látta őt, és a tudat, amely támogatta ömagasztosságát a kívánságom szerint.” Azt mondja majd az emelkedett: „Áldott Rebouel az emberek fajai között, mivel te (nőnem) vagy egyedül, aki látott. És ő figyelni fog. És ők lefejezik a nőt, aki az érzékelést birtokolja, akit ki fogtok majd nyilatkoztatni a földön. És a kívánságomnak megfelelően ő tanúskodni fog, és meg fog szabadulni a Természet és a káosz minden hiábavaló erőfeszítésétől. Mivel a nő akit le fognak fejezni abban az időben a kapcsolat a démon hatalmasságához, aki megkereszteli a sötétség magját egyszerűségben, hogy (ti. a mag) összekeveredhet tisztátalansággal. Egy nőt nemzett. Rebouelnek hívták.

Nézd óh, Sém, miként teljesednek be mindazok a dolgok, melyeket elmondtam neked. [És... És a dolgok, melyek] hiányoznak nektek, a kívánságomnak megfelelően, megjelennek majd számotokra azon a helyen a földön, hogy kinyilatkoztatassátok őket, maguk szerint. Ne engedjétek, hogy gondolatotok a testtel foglalkozzon. Hiszen azért mondtam el ezeket a dolgokat nektek, a tűz hangja által, mivel beléptem a felhők közéjébe. És mindenkinek a nyelve szerint beszéltem. Ez az én nyelvem, melyen beszéltem hozzátok. És el lesz majd töletek véve. És beszélni fogtok a világ hangjával a földön. És megjelenik majd számotokra azzal a megjelenéssel és hanggal, és mindezeket már megmondtam nektek. Ezentúl folytassátok a Hittel, ragyogjátok be a világ mélységeit.

És én, Sém, mintha hosszú álomból ébredtem volna. Csodálkoztam, amikor megkaptam a fény hatalmát és az ő teljes gondolatát. És folytattam a Hittel hogy velem ragyogjon. És az igaz követett minket a legyőzhetetlen öltözetemben. És mindaz, amit mondtok nekem hogy meg fog történni a földön, megtörtént. A természetet átadták a Hitnek, hogy ő (ti. a Hit) felfoldítsa őt és a Sötétségben álljon. Forgó mozgást keltett, miközben vándorolt az éjszakában és nappal anélkül, hogy pihenést kapott volna lelkekkel.

Ezek a dolgok beteljesítették az ő tetteit.

Ezután örvendeztem a Fény gondolatában. A Sötétségből jöttem elő és a Hitben sétálgattam, ahol a Természet formái vannak, fel a föld tetejéig, az elkészült dolgokhoz.

A Hited a földön van egész nap. Egész éjjel és nap körülveszi a Természetet, hogy eljuttassa önmagát az igazhoz. Mivel a Természet megterhelt, és bajban van. hiszen senki sem lesz képes megnyitni az Anyaméh formáit, kivéve a tudatot egyedül, aki az ő képüket bírta meg. Ugyanis ijesztő a Természet két formájának képe, mivel vak.

Ám azoknak, akiknek szabad tudatuk van, eltávolítják magukat a Természet fecsegésétől. Mivel ők tesznek tanúságot a egy egyetemes hitvallásról; le fogják majd vetkőzni a Sötétség terhét és felveszik a Fény Szavát; és nem lesznek visszatartva a jelentéktelen helyen. És amit birtokolnak a tudás hatalmából odaadják a Hitnek. El fogadják őket baj nélkül. És a kaotikus tűz melyet birtokolnak, a Természet középső régiójába helyeztetik. És vendégül látják őket az én öltözetem által, azok akik a felhőkben vannak. Ők azok, akik vezetik tagjaikat. Megpihennek a Szellemben szenvedés nélkül. És emiatt a Hit a kijelölt időszakban megjelenik a földön egy rövid időre, amíg a Sötétség el nem veszi tőle, és a hitvallása ki nem lesz nyilatkoztatva általam. Ők, akik bizonyítani fogják, hogy az ő gyökeréből származnak, levetik a sötétséget és a kaotikus tüzet. Felöltik a tudat fényét és ők tanúk lesznek. Mindezek miatt amit elmondtam, meg kell történnjen.

Azután, hogy befejezem földi tartózkodásom és visszavonultam fel, nyugalomra, gonosz eltévelyedés jön a világra, és sok gonoszság a Természet formái számával összefüggésben. Gonosz idők jönnek. És amikor a Természet korszaka közelít, rombolás, sötétség jön a földre. A szám kicsi lesz. És egy démon jön fel a hatalomból, akinek a képe olyan, mint a tűzé. Megosztja majd a mennyet, (és) megpihen kelet mélységében. Ezért az egész világ pedig rengeni fog. És a becsapott világ zűrzavarba taszítatik. Sok hely elárasztatik, a szelek és a démonok irigysége miatt, akiknek értelmetlen neve van: Forbea, Kloerga. Ők azok, akik kormányozzák a világot a tanításukkal. És tévútra vezetnek sok szívet a zűrzavar és az erkölcsatlenség miatt. Sok helyet telefröcskölnek majd vérrel. És öt faj általuk sürgetve, felfalják fiaikat. A déli régiók azonban megkapják a Fény Szavát. Ám ők, akik a világ eltévelyedéséből származnak és keletről -. Egy démon születik majd (a) kígyó hasából. Elhagyatott helyen rejtőzött. Számos csodát fog tenni. Sokan gyűlölni fogják őt. Szél születik a szájából női képpel. Abalfé-nak fogják nevezni. Uralkodni fog a világon kelettől nyugatig.

Azután a természet végső eshetőséghez jut. És a csillagok megszűnnek az égen. Az eltévelyedés száját

megnyitják, hogy a gonosz Sötétség haszontalanná váljon és hallgató. És az utolsó napon a Természet formáit elpusztítják a szelekkel és valamennyi démonjukkal együtt; sötét kinövésé válnak, éppen miként a kezdetkor voltak. És az édes vizek, melyeket a démonok megterheltek, megsemmisülnek. Mivel ahová Szellem hatalma elment ott vannak az édes vizeim. A Természet egyéb munkálkodásai nem fognak megtestesülni. Elkeverednek a sötétség végtelen vizeivel. És minden forma megszűnik a középső régióban.

Én, Sém, beteljesítem ezeket a dolgokat. És a tudatom elkezdett különválni a sötétség testétől. Az időm beteljesedett. És a tudatom felöltötte a halhatatlan emlékezetet. És én azt mondtam: „Egyetértek az emlékezetteddel, melyet kinyilatkoztattál számomra: Elorkaoisz, és te Amoiaiai, és the Szederkeasz, és ők ártatlanok, Sztrofaiaz, és te, Chelkeak, és te, Chelkea, és Chelke és Elaie, ti vagytok a halhatatlan emlékezet. És tanúsítalak téged, Szikra, az olthatatlan, aki a fény szeme és hangja, és Szófia, és Szafaia, és Szafaina, és az igaz szikra, és a Hit, és az első és az utolsó, és a fenti és az alsó levegő, (és te Ckelkeak, és Chelke és Elaie, ti vagytok a halhatatlan emlékezet. Tanúskodom rólad Szikra, az olthatatlan, aki a menny szeme és a fény hangja, és Szofaia, és Szafaia, és Szafaina, és az igaz Szikra, és a Hit és az Első és az Utolsó, és a fenti levegő és az alsó levegő,) és valamennyi hatalmasság és előjáró a világban. És te, tisztátalan fény, és te ugyancsak, kelet, és nyugat, és dél, és észak, ti vagytok a lakott világ zónái. És te (nőnem) Moluchtha és Essoch szintén, ti vagytok a gonoszság gyökere és a Természet minden tevékenysége és tisztátalan erőfeszítése.

Ezek azok a dolgok, melyeket beteljesítettem, miközben tanúskodtam. Én vagyok Sém. Azon a napon, amikor (a) testből megszülettem, amikor a gondolat megmaradt (a) testben, felébredtem, mintegy hosszú álmából. És amikor felemelkedtem, mintha a testem terhéből tettem volna, azt mondtam, Csak a Természet öregedett meg, ugyancsak így van az emberiség napja tekintetében. Áldottak aki tudták, amikor aludtak, milyen hatalomban pihent meg gondolatuk.

És amikor a Plejádok különvált, felhőket láttam, melyek mellett el fogok haladni. Mivel a Szellem felhője olyan, mint a tiszta berill. És a szűzhártya felhője olyan, mint a ragyogó smaragd. És a hallgatás felhője olyan, mint a virágzó amaránt. És a középső régió felhője olyan, mint egy tiszta jácint. És amikor az igaz megjelent a Természetben, akkor – amikor a Természet – dühös volt – sértettnek érezte magát, és engedélyezte Morfaianak, hogy meglátogassa a mennyet. Az igaz látogatást tesz a tizenkét periódus alatt, hogy meglátogassa őket egy periódus alatt, azért, az ő ideje gyorsan beteljesedik, és a Természet haszontalanná váljon.

Áldottak azok, akik vigyázzák önmagukat a halál örökségével szemben, mely a sötétség megterhelte vize. Ezért nem lesz lehetséges meghódítani néhány pillanat alatt, mivel sietnek világra jönni a világ eltévelyedéséből. Ha meg lennének hódítva, akkor vissza lennének tartva ettől, és kínlódnának a sötétségben a beteljesülés időpontjáig. Amikor a beteljesülés elkövetkezik és a Természet el lesz pusztítva, akkor a gondolataik elkülönítésre kerülnek a Sötétségtől. A természet megterheli őket egy rövid időre. És a nem nemzett Szellem kimondhatatlan fényében lesznek forma nélkül. És így a tudat, amint beszéltem erről, az első.

Ezért oh, Sém, távozz kegyelemben és folytasd hitben a földön. A fény és a tűz minden hatalma teljessé válik általam, temiatad. Mivel nélküled nem lennének kinyilvánítva amíg nem beszélsz róluk nyíltan. Amikor abbahagyod a földön, ők megkapják az érdemeseket. És eltekintve ettől a kiáltványtól, hadd beszéljenek rólad a földön, hiszen gondtalan és szeretetre méltó területet kapnak.

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)